

RBF.310.1.2022

INTERPRETACJA INDYWIDUALNA

Wójt Gminy Sławno działając na podstawie art. 14j §1 i §3, w związku z art. 14c, ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2021 r. poz. 1540 z późn. zm.; dalej „Op”) oraz art. 8 pkt 1 oraz art.9, ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2022 r. poz. 1452 z późn. zm.; dalej „u.p.o.l.”), w związku z wniesionym w dniu 25 maja 2022 r. do Wójta Gminy Sławno, wnioskiem Pana [REDAKTED] [REDAKTED] (zwanego dalej „Wnioskodawcą”) - o wydanie indywidualnej interpretacji przepisów prawa podatkowego w zakresie podatku od środków transportowych, uzupełnionym pismem z dnia 28 czerwca 2022 r.

w zakresie pytanie pierwszego, pytania drugiego, pytania trzeciego i pytania czwartego uznaje stanowisko Wnioskodawcy za nieprawidłowe

- stwierdzając, iż w obowiązującym stanie prawnym zgodnie z art. 8 pkt 1 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych opodatkowaniu podatkiem od środków transportowych podlegają samochody ciężarowe **o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 3,5 tony i poniżej 12 ton**. Opodatkowanie zależy wyłącznie od zaistnienia jednocześnie dwóch przesłanek: 1) przedmiot opodatkowania musi być samochodem ciężarowym którego definicja jest ujęta w art. 2 pkt. 42 ustawa Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. 2022 poz. 988) 2) samochód ciężarowy musi mieć dopuszczalną masę całkowita powyżej 3,5 tony i poniżej 12 ton. Wówczas zostają spełnione warunki zawarte w powołanych przepisach i pojazd taki podlega opodatkowaniu podatkiem od środków transportowych.

UZASADNIENIE

W dniu 25 maja 2022 r. wpłynął do Wójta Gminy Sławno wniosek Pana ██████████
██████████ - o wydanie indywidualnej interpretacji przepisów prawa podatkowego, w indywidualnej sprawie dotyczącej podatku od środków transportowych (art. 8 i art. 9 u.p.o.l).

Wnioskodawca oświadczył, iż elementy stanu faktycznego objęte wnioskiem o wydanie interpretacji w dniu złożenia wniosku nie są przedmiotem toczącego się postępowania cywilnego, karnego oraz administracyjnego oraz że w tym zakresie sprawa nie została rozstrzygnięta co do jej istoty w decyzji lub postanowieniu organu podatkowego lub organu kontroli skarbowej.

I. Stan faktyczny przedstawiony we wniosku:

1. Pan ██████████ wskazał, iż jest właścicielem samochodu ciężarowego Mercedes Benz o nr rejestracyjnym ZSL ██████████. Wskazany pojazd nie jest przez niego wykorzystany do stałych i regularnych celów związanych z transportem towarów, lecz używany jedynie okazjonalnie do dojazdu na pola uprawne, jedynie na cele związane z wykonywanymi przez niego pracami rolnymi na gruntach rolnych stanowiących jego własność położonych na terenie Gminy Darłowo. Wskazany pojazd używany jest przez niego jedynie sporadycznie na trasie pomiędzy miejscem zamieszkania, a gruntami na których prowadzi prace rolne.
2. Zgodnie z przepisami zawartymi w dowodzie rejestracyjnym wskazany pojazd posiada masę własną w wymiarze 2950 kg, a więc znacznie poniżej 3,5 tony zaś maksymalna i dopuszczalna masa całkowita pojazdu oznaczona została jako 6000 kg.

II. Pytanie wnioskodawcy do przedstawionego stanu faktycznego:

1. Który z parametrów wskazanych w dowodzie rejestracyjnym winien zostać w rzeczywistości uwzględniony przez organ na etapie ustalania, czy dany pojazd objęty jest przedmiotem opodatkowania podatkiem od środków transportowych w szczególności czy winien to być parametr oznaczony symbolem „G” czy też parametr oznaczony symbolem „F1”?

2. Czy w sytuacji gdy parametr „G” znajduje się poniżej ustawowej granicy 3,5 tony, Organ winien uwzględnić powyższą okoliczność przy ustalaniu czy dany pojazd objęty jest przedmiotem opodatkowania podatkiem od środków transportowych?
3. Czy w sytuacji gdy obciążenie pojazdu kształtującego jego masę całkowitą obejmuje naczepy i przyczepy wykorzystywane także na cele rolne związane z działalnością rolniczą, zwolnienie od podatku od środków transportowych winno obejmować także ten pojazd?
4. Czy jeżeli bez naczepy i przyczepy masa pojazdu wynosi poniżej 3,5 tony winien on zostać objęty zwolnieniem od podatku od środków transportowych ?

III. Stanowisko wnioskodawcy:

W ocenie Pana ██████████ chociaż wskazane powyżej pytania zgłoszone w ramach wniosku o indywidualną interpretację podatkową wydają się nie budzić wątpliwości w świetle sformułowań ustawowych, w rzeczywistości mogą w praktyce rodzić istotne wątpliwości pojęciowe i interpretacyjne.

Wprawdzie ustawodawca art. 8 pkt.1 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych posługuje się pojęciem masa całkowita pojazdu, co sugerować winno masę własną oraz dopuszczalne obciążenie pojazdu, jednakże wystąpić może sytuacja, w której masa własna pojazdu plasuje się poniżej ustawowej granicy 3,5 tony lub pojazd faktycznie nie jest obciążany lub jego obciążenie stanowią naczepy i przyczepy wykorzystywane do celów stricte rolniczych a więc zwolnione od podatku od środków transportowych.

W związku powyższym zachodzi istotna wątpliwość jak oceniać kwestię opodatkowania pojazdu ciężarowego podatkiem od środków transportowych funkcjonującym w powyższej konfiguracji, która to wątpliwość wymyka się prostej interpretacji art. 8 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych i nie została wprost objęta zakresem ustawy, która osobno odnosi się do pojazdów ciężarowych, osobno do przyczep i naczep, a także nie uwzględnia pojęcia masy własnej pojazdu, w tym sytuacji gdy ta masa stanowi wyłączną masę pojazdu w ruchu w sytuacji gdy pojazd nie jest obciążony lub w sytuacji gdy jest on obciążony naczepami lub przyczepami objętymi zwolnieniem w związku z ich wykorzystaniem na cele rolne.

W ocenie Wnioskodawcy w świetle łącznej wykładni art. 8 pkt. 1 oraz art. 8 pkt. 5 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych oraz przy uwzględnieniu zasady *In dubio pro tributato* (zasad interpretacji wątpliwości na korzyść podatnika) należy wskazać uprzednio wątpliwość zastosować na korzyść podatnika.

W konsekwencji organ winien każdorazowo ustalać czy pojazd ciężarowy faktycznie jest obciążany, a więc w jego przypadku na zastosowanie masa całkowita czy też nie jest wykorzystywany z obciążeniem, a finalnie jest użytkowany jedynie w oparciu o jego masę własną.

W takim wypadku Organ winien interpretować stan faktyczny na korzyść podatnika, zatem w sytuacji gdy pojazd nie jest obciążany, a jego masa własna oznaczona symbolem G mieści się poniżej 3,5 tony taki pojazd ciężarowy winien być objęty zwolnieniem od podatku od środków transportowych.

Analogicznie zgodnie z zasadą *in dubio pro tributato* należy na korzyść podatnika interpretować sytuację gdy pojazd ciężarowy jest obciążony przyczepami lub naczepami wykorzystywanymi do celów rolniczych, a więc objętych zwolnieniem ustawowym, a także sytuację gdy bez tych naczep i przyczep masa pojazdu wynosi poniżej 3,5 tony.

W takiej sytuacji pojazd ciężarowy winien zostać zwolniony z podatku od środków transportowych.

W ocenie wnioskodawcy nałożenie na właściciela samochodu ciężarowego obowiązku zapłaty podatku od środków transportowych w sytuacji gdy faktyczna masa tego pojazdu w trakcie użytkowania wynosi poniżej 3,5 tony lub wynosi wprawdzie powyżej 3,5 tony lecz poprzez obciążenie środkami transportu objętymi zwolnieniem od podatku od środków transportowych stanowiłoby przyjęcie interpretacji niekorzystnej dla takiego podmiotu i powodowałoby nałożenie podatku w sytuacji wystąpienia elementów zwalniających od obowiązku jego zapłaty.

Ponadto niekorzystna interpretacja opisanej wątpliwości prowadziłaby do naruszenia wspomnianej zasady *in dubio tributato*.

IV. Ocena stanowiska wnioskodawcy:

Wójt Gminy Sławno uznaje stanowisko wnioskodawcy za nieprawidłowe bowiem w obowiązującym stanie prawnym, podatek od środków transportowych normują przepisy ustawy o podatkach i opłatach lokalnych z których wynika, że opodatkowanie pojazdów wymienionych w art. 8 pkt 1 zależy wyłącznie od zaistnienia jednocześnie dwóch przesłanek. Przedmiot opodatkowania musi być samochodem ciężarowym, a jego dopuszczalna masa całkowita winna wynosić powyżej 3,5 tony. Wówczas zostają spełnione warunki zawarte w powołanym przepisie i pojazd taki podlega opodatkowaniu podatkiem od środków transportowych.

V. Uzasadnienie oceny stanowiska Wnioskodawcy przez Wójta Gminy Sławno:

Na wstępie należy wyjaśnić, że zgodnie z art. 8 u.p.o.l. opodatkowaniu podatkiem od środków transportowych podlegają: 1) samochody ciężarowe **o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 3,5 tony i poniżej 12 ton**, 2) samochody ciężarowe o dopuszczalnej masie całkowitej równej lub wyższej niż 12 ton, 3) ciągniki siodłowe i balastowe przystosowane do używania łącznie z naczepą lub przyczepą o dopuszczalnej masie całkowitej zespołu pojazdów od 3,5 tony i poniżej 12 ton, 4) ciągniki siodłowe i balastowe przystosowane do używania łącznie z naczepą lub przyczepą o dopuszczalnej masie całkowitej zespołu pojazdów równej lub wyższej niż 12 ton, 5) przyczepy i naczepy, które łącznie z pojazdem silnikowym posiadają dopuszczalną masę całkowitą od 7 ton i poniżej 12 ton, z wyjątkiem związanych wyłącznie z działalnością rolniczą prowadzoną przez podatnika podatku rolnego, 6) przyczepy i naczepy, które łącznie z pojazdem silnikowym posiadają dopuszczalną masę całkowitą równą lub wyższą niż 12 ton, z wyjątkiem związanych wyłącznie z działalnością rolniczą prowadzoną przez podatnika podatku rolnego, 7) autobusy.

Podatnikami podatku od środków transportowych są m.in. osoby fizyczne będące właścicielami środków transportowych, o których mowa w art. 8 (art. 9 ust. 1 zd. 1 u.p.o.l.).

Przepisy ustawy o podatkach i opłatach lokalnych nie zawierają definicji pojęcia "dopuszczalnej masy całkowitej" oraz „samochód ciężarowy”. Uzasadnione jest zatem odwołanie się do definicji zawartych w ustawie z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2022 r., poz. 998 ze zm.).

Pojęcie samochodu ciężarowego zdefiniowane zostało w art. 2 pkt 42 Prawa o ruchu drogowym „*samochód ciężarowy - pojazd samochodowy przeznaczony konstrukcyjnie*

do przewozu ładunków; określenie to obejmuje również samochód ciężarowo-osobowy przeznaczony konstrukcyjnie do przewozu ładunków i osób w liczbie od 4 do 9 łącznie z kierowcą”

Dopuszczalna masa całkowita zgodnie z ustawą Prawo o ruchu drogowym to „*największa określona właściwymi warunkami technicznymi masa pojazdu obciążonego osobami i ładunkiem, dopuszczonego do poruszania się po drodze*” (art.2 pkt 54), natomiast „*dopuszczalna ładowność - największą masę ładunku i osób, jaką może przewozić pojazd, która stanowi różnicę dopuszczalnej masy całkowitej i masy własnej pojazdu*” (art.2 pkt 56). Z kolei definicja masy własnej wg art. 2 pkt 53 ustawy Prawo o ruchu drogowym mówi, że masa własna określa „*masę pojazdu z jego normalnym wyposażeniem, paliwem, olejami, smarami i cieczami w ilościach nominalnych, bez kierującego*”.

Dopuszczalna masa całkowita zgodnie z tą ustawą to suma masy własnej (masy pojazdu z jego normalnym wyposażeniem, paliwem, olejami, smarami i cieczami w ilościach minimalnych, bez kierującego) i dopuszczalnej ładowności (największa masa ładunku i osób jaką może przewozić pojazd po drodze) - (art. 2 pkt 54 w związku z pkt 53 i 56). Wobec braku odmiennych definicji tych pojęć w ustawie o podatkach i opłatach lokalnych należy w drodze wykładni systemowej przyjąć, iż podane w ustawie Prawo o ruchu drogowym definicje mają zastosowanie również dla określenia przedmiotu opodatkowania podatkiem od środków transportowych (zob. wyr. NSA z 14 listopada 2003 r. III SA 2670/02 LEX nr 162446).

W konsekwencji należy uznać, że dopuszczalna masa całkowita pojazdu, o której mowa w art. 8 u.p.o.l. to suma masy własnej oraz dopuszczalnej ładowności pojazdu i jest ona wartością niezmienną, niezależnie od faktycznego obciążenia pojazdu przez użytkownika.

Opodatkowanie pojazdów wymienionych w art. 8 pkt 1 zależy wyłącznie od **zaistnienia jednocześnie dwóch przesłanek:**

1. przedmiot opodatkowania musi być samochodem ciężarowym którego definicja jest ujęta w art. 2 pkt. 42 ustawa Prawo o ruchu drogowym,
2. samochód ciężarowy musi mieć dopuszczalną masę całkowitą powyżej 3,5 tony i poniżej 12 ton.

Wówczas zostają spełnione warunki zawarte w powołanych przepisach i taki pojazd podlega opodatkowaniu podatkiem od środków transportowych.

W wyroku z dnia 20 lipca 2004 r. Naczelny Sąd Administracyjny w sprawie FSK 154/04 (opublikowany: www.orzeczenia-nsa.pl) wyraził pogląd, że przepis art. 8 pkt 1 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, stanowiący, iż opodatkowaniu podatkiem od środków transportowych podlegają samochody ciężarowe o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 3,5 tony i poniżej 12 ton, jest jasny, a domaganie się jego interpretacji oznacza żądanie wyjścia poza bezpośredni sens tekstu ustawy. Jeżeli zatem dopuszczalna masa całkowita samochodu wynosi powyżej 3,5 tony (do 12 ton) – podlega on opodatkowaniu tym podatkiem.

Wzór dowodu rejestracyjnego określony został rozporządzeniem ministra Infrastruktury i Budownictwa z dnia 11 grudnia 2017 r. w sprawie rejestracji i oznaczania pojazdów oraz wymagań dla tablic rejestracyjnych ⁽²⁾, ⁽³⁾ (Dz. U. z 2017 r., poz. 2355 ze zm.). Zgodnie ze znajdującym się w załączniku nr 3 do rozporządzenia opisie dowodu rejestracyjnego kody F1, F2, F3, G oznaczają:

F.1 maksymalna masa całkowita pojazdu z wyłączeniem motocykli i motorowerów (w kg),

F.2 dopuszczalna masa całkowita pojazdu (w kg),

F.3 dopuszczalna masa całkowita zespołu pojazdów (w kg),

G masa własna pojazdu; w przypadku pojazdu ciągnącego innego niż pojazd kategorii M1 masa własna pojazdu obejmuje urządzenie sprzęgające (w kg)

W przypadku samochodów ciężarowych **o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 3,5 tony i poniżej 12 ton**, organ podatkowy na potrzeby podatku od środków transportowych w dowodzie rejestracyjnym sprawdza część oznaczoną kodem „F2” - dopuszczalna masa całkowita pojazdu (w kg) – co wynika z brzmienia art. 8 pkt 1 u.p.o.l. , a nie poz. „G” - masa własna pojazdu (...) którą przytacza Wnioskodawca. W tym zakresie - pytanie 1 i 2 oraz pytanie 3 - stanowisko wnioskodawcy należy uznać za chybione.

W art. 8 pkt 5 i pkt 6 u.p.o.l. ustawodawca stwierdza, iż podlegają opodatkowaniu przyczepy i naczepy, które łącznie z pojazdem silnikowym posiadają dopuszczalną masę całkowitą od 7 ton i poniżej 12 ton oraz powyżej 12 ton - **z wyjątkiem związanych wyłącznie z działalnością rolniczą prowadzoną przez podatnika podatku rolnego.**

Powyższe brzmienie przepisu art. 8 pkt 5 i pkt 6 u.p.o.l wskazuje, iż w istocie wymienione w nim przyczepy i naczepy związane wyłącznie z działalnością rolniczą prowadzoną przez podatnika podatku rolnego **nie podlegają opodatkowaniu podatkiem od środków transportowych**, są wyłączone z opodatkowania.

Wyłączenie z opodatkowania nie jest tożsame ze zwolnieniem podatkowym. Od zwolnień podatkowych należy odróżnić wyłączenia z opodatkowania, będące wyrazem całkowitego braku zainteresowania ustawodawcy objęciem danym podatkiem określonych stanów faktycznych i prawnych. Omawiając cel owych wyłączeń, warto wskazać, iż wymienione wyżej przyczepy i naczepy w przypadku braku wyłączenia mieściłyby się z pewnością w zakresie przedmiotowym podatku od środków transportowych, jednakże ustawodawca uznał, że nie odpowiadają one i być może nigdy nie będą odpowiadały założeniom ekonomicznym tego podatku. Natomiast zwolnienie oznacza, że określone zjawisko (przedmiot) pozostaje w kręgu zainteresowania ustawodawcy, ale z pewnych powodów powinno zostać potraktowane w sposób preferencyjny ze względu np. na osobę podatnika albo przeznaczenie lub sposób korzystania z przedmiotu opodatkowania.

Zwolnienia podatkowe są formą ograniczenia zakresu podmiotowego lub przedmiotowego stosowania danego podatku. Oznaczają całkowite, choć nie zawsze definitywne, wyłączenie danej kategorii podmiotów (zwolnienia podmiotowe) lub przedmiotów (zwolnienia przedmiotowe) z opodatkowania. Zwolnienia podatkowe mogą mieć także charakter mieszany – podmiotowo-przedmiotowy.

Zwolnienia podmiotowe, polegające na wyłączeniu pewnej kategorii podmiotów z zakresu podmiotowego danego podatku, dotyczą np.:

- Skarbu Państwa i NBP – w zakresie podatku dochodowego od osób prawnych,
- uczelni, szkół, placówek, zakładów kształcenia i placówek doskonalenia nauczycieli – w zakresie od podatków rolnego, leśnego i od nieruchomości.

Natomiast zwolnienia przedmiotowe wiążą się z wyłączeniem pewnych kategorii stanów faktycznych lub prawnych z przedmiotu danego podatku (np. grunty klasy V, VI i VIz podlegają zwolnieniu od podatku rolnego, pojazdy zabytkowe od podatku od środków transportowych).

Należy podkreślić, iż ustawodawca co prawda wyłączył z opodatkowania przyczepy i naczepy wymienione w art. 8 pkt 5 i pkt 6 u.p.o.l związane wyłącznie z działalnością rolniczą prowadzoną przez podatnika podatku rolnego, ale nie wyłączył z opodatkowania

związanych z nimi pojazdów, w tym samochodów ciężarowych – nie zwolnił ich również z podatku od środków transportowych. Zwolnienia i wyłączenia podatkowe stosuje się wprost – nie można ich swobodnie rozszerzać w drodze interpretacji przepisu, dlatego że zabieg taki byłby korzystniejszy dla podatnika. Gdyby wolą ustawodawcy było zwolnienie od środków transportowych przyczep, naczep i związanych z nimi pojazdów znalazłoby to odzwierciedlenie w zapisach ustawy. Tym samym również w zakresie pytania 4 stanowisko Wnioskodawcy należy uznać za nieprawidłowe.

W ocenie organu wydającego niniejszą interpretację stanowisko zawarte w interpretacji zostało oparte na prawidłowej wykładni powołanych w uzasadnieniu interpretacji przepisów prawa podatkowego, a w sprawie nie wystąpiły tego rodzaju wątpliwości, aby zachodziła podstawa do rozstrzygnięcia zgodnie z zasadą, o której mowa w art. 2a ustawy - Ordynacja podatkowa. Tym samym nie może być mowy o zastosowaniu na potrzeby niniejszej interpretacji zasady *in dubio pro tributario* – bowiem wskazany przepis art. 8 pkt 1 na gruncie prawa podatkowego nie budzi wątpliwości.

Zgodnie z art. 2a ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa niedające się usunąć wątpliwości co do treści przepisów prawa podatkowego rozstrzyga się na korzyść podatnika. Zasada *in dubio pro tributario* jest jedną z dyrektyw wykładni prawa i ma zastosowanie **wyłącznie wtedy**, gdy interpretacja przepisu prawa przy zastosowaniu wszystkich jej kontekstów (językowego, systemowego, funkcjonalnego) nie daje zadowalających rezultatów. Tylko w przypadku, gdy rezultat przeprowadzonej wykładni, mimo zastosowania różnych metod interpretacji, pozwala na przyjęcie alternatywnych względem siebie treści normy prawnej, prawidłowym rozwiązaniem jest wybór znaczenia, które jest korzystne dla podatnika.

Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 17 listopada 2018 r. sygn. akt II FSK 3027/17 (publ. Baza Orzeczeń Sądów Administracyjnych) stwierdził, iż: „*O konieczności zastosowania tego przepisu decyduje fakt wystąpienia wątpliwości, jakie w odniesieniu do danej regulacji daninowej powstają na gruncie przyjętych w kulturze prawnej reguł interpretacji, w tym dyrektyw językowych, systemowych i funkcjonalnych, w tym celowościowych. Zastosowanie tych dyrektyw z założenia powinno skutkować eliminacją wszelkich niejasności obarczających tekst prawny, a tym samym pozwolić na odtworzenie normy prawnej jako wypowiedzi jednoznacznej. Zasada wskazana w art. 2a O.p. jest jedną z dyrektyw funkcjonalnych. Nieusuwalna wątpliwość dotycząca wykładni omawianego*

rodzaju regulacji oznacza zatem tylko taką wątpliwość, która pozostaje aktualna po zastosowaniu reguł interpretacji językowej oraz systemowej. W orzecznictwie Trybunału Konstytucyjnego (por. powołane wyroki z 13 września 2011 r., sygn. akt P 33/08, wyroki z 12 grudnia 2017 r., sygn. akt SK 13/15 oraz wyrok z 13 grudnia 2017 r., sygn. akt SK 48/15, opubl. w OTK-A z 2018 r., poz. 2) podnosi się, że w wypadku, gdy po starannej aplikacji językowych dyrektyw wykładni oraz - ewentualnym - odrzuceniu tych wariantów interpretacyjnych, które nie spełniają wymogów systemowych, interpretator: 1) uzyskał jednoznaczność poddanej wykładni regulacji daninowej, nie wolno mu modyfikować otrzymanego rezultatu interpretacyjnego w oparciu o argumentację funkcjonalną, w tym celowościową, jeżeli prowadziłoby to do pogorszenia sytuacji prawnej podatnika lub innego podmiotu obowiązującego do świadczenia daniny publicznoprawnej, 2) nie uzyskał jednoznaczności poddanej wykładni regulacji daninowej, spośród możliwych rezultatów interpretacyjnych, musi dokonać wyboru rezultatu najbardziej korzystnego z punktu widzenia sytuacji prawnej podatnika lub innego podmiotu obowiązującego do świadczenia daniny publicznoprawnej.”.

Jak wykazano wyżej, wykładnia systemowa i językowa przepisów art. 8 pkt 1, prowadzą do jednoznacznych wniosków. Nie ma zatem podstaw do zastosowania art.2a O.p.

POUCZENIE

Zastosowanie się do interpretacji indywidualnej przed jej zmianą, stwierdzeniem jej wygaśnięcia lub przed doręczeniem organowi podatkowemu odpisu prawomocnego orzeczenia sądu administracyjnego uchylającego interpretację indywidualną nie może szkodzić wnioskodawcy, jak również w przypadku nieuwzględnienia jej w rozstrzygnięciu sprawy podatkowej (art. 14k § 1 ustawy- Ordynacja podatkowa).

Wnioskodawcy przysługuje prawo do wniesienia skargi na niniejszą indywidualną interpretację prawa podatkowego z powodu jej niezgodności z prawem. Skargę wnosi się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie

Skargę do sądu administracyjnego wnosi się w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia skarżącemu rozstrzygnięcia w sprawie albo pisemnej interpretacji przepisów prawa podatkowego wydawanej w indywidualnych sprawach (art. 53 § 1).

Skargę do sądu administracyjnego wnosi się za pośrednictwem organu, którego działanie, bezczynność lub przewlekłe prowadzenie postępowania jest przedmiotem skargi (art. 54 § 1). Skargę w formie dokumentu elektronicznego wnosi się do elektronicznej skrzynki podawczej tego organu (art. 54 § 2).

Wójt

(-) Ryszard Stachowiak